

Van de redactie

Wat gaat zo'n maand toch snel...alweer de volgende redactievergadering kondigde zich aan, deze keer bij Margreet. Was de noodkreet vorige keer echt uit ons hart, gelukkig is hij gehoord en is er weer voldoende kopij voor het mei-nummer! En zo hoort het ook want zonder jullie bijdragen kunnen wij niet.

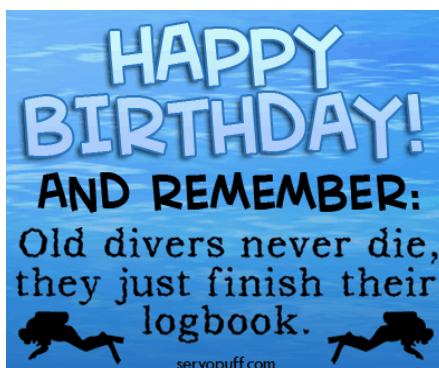
Dus een goed bericht want alle vaste rubrieken zijn deze keer dan ook (bijna) gevuld, zoals weer een nieuw lid dat zich aan ons voorstelt. Maar die muts hé..., die wil zich maar niet meer laten zien!! Het fotoraadsel loopt gelukkig wel als een speer en nog 1 x raden en dan wordt de 1e prijswinnaar bekend gemaakt door Mathilde. Ze gaat er uiteraard gewoon mee door. Bekijk de foto's ook maar eens goed op de website, wie weet ben je dan de volgende winnaar. Onze 3* cursisten zijn hard bezig met hun opleiding. Diverse impressies komen van hun pen. Duikcentrum De Grevelingen organiseert zaterdag 4 juni a.s. een NOB-nitrox-cursus speciaal voor de lezers van De Luchtbel (zie de advertentie). De Ben van Gelder-trofee is tijdens de laatste ALV weer uitgereikt. De redactie feliciteert Harm met deze mooie eer.

Dus weer genoeg te lezen maar zoals gebruikelijk kunnen we van alles gebruiken wat maar enigszins raakpunten heeft met onze prachtige sport. En zeker voor degene die (al) op vakantie gaan, denk aan ons! Ook de eerste buitenduiken zijn begonnen. In deze Luchtbel een eerste impressie. Er is vast nog wel iemand die deze ervaring aan het papier wil toevertrouwen. Alles kan gemaïld worden naar de bekende redactieadressen. De volgende deadline is 16 mei a.s. Lees ze!!

Arjo, Dick, Margreet, Marian en Veronica.

Mei 2011:

- 4 – Michael Veerhoek
- 8 – Peter de Groot
- 9 – Edward Oranje
- 11 – Ramses Oranje
- 15 – Maarten Janse

Juni 2011:

- 1 – Jeroen de Maat
- 10 – Marijke Croes
- 10 – Peter Veerhoek
- 11 – Marinella van Es
- 11 – Yvonne Orgers
- 12 – Adrie van Loon
- 15 – André Boogaard
- 15 – Frans Spoor
- 16 – Stefan Brom
- 17 – Sylvia Weenink
- 21 – Bert Kögeler
- 22 – Marian van den Berg
- 22 – Wiebe de Bonte
- 22 – Jaro van Waarde
- 23 – Yoeri van Es
- 24 – Marijke van Hoek
- 29 – Yolanda de Jong
- 30 – Alcuin de Weert

Inhoudsopgave

- 1 Colofon
- 2 Van de redactie / Verjaardagen / Inhoudsopgave
- 3 Van de voorzitter / Penningmeester gezocht
- 4 Rondje bestuur
- 5 Vrijburgbad tijdelijk buiten gebruik
- 6 De Ben van Gelder-trofee / Je doet het er niet om...
- 7 Fotoraadsel 4, de oplossing / Fotoraadsel 5, zwaantjes? / De 3-sters opleiding
- 10 Dode dwergvinvis in Breskens / Orka's gezien in de Noordzee
- 11 Even voorstellen... Stefan Brom
- 12 Bonaire, een bijzondere duikgemeente
- 14 Zeesterren met de lente in hun lijf
- 15 Lijnduiken / Mijn eerste buitenduik
- 16 Bootduiken in 2011 II
- 17 Bezoek aan Bali, Indonesië
- 19 De vullerslijst / Agenda

Van de voorzitter

Beste DTZ-ers,

Zelf vond ik het een teleurstellende algemene ledenvergadering. Niet zozeer om de uitslag maar wel de stemming.

Het uitgebreide rapport had net zo goed niet gemaakt kunnen worden. Het stemmen op voorstellen van het bestuur of van wie dan ook, is met het stemmen met zogenaamde machtigingen verworden tot een wedstrijd wie de meeste volmachten weet te krijgen. Beslissen op basis van sentiment in plaats van rede.

Als voorstellen niet meer besproken worden omdat ieder argument afketst tegen een beslagen duikbril dan heeft vergaderen geen enkele zin. Het moet ook frustrerend zijn geweest voor de mensen die veel tijd en energie in het rapport hebben gestoken.

Als we op deze voet doorgaan is er in de toekomst geen enkele ruimte meer voor enige activiteit. Dan komt er geen andere compressor, wordt er niet geïnvesteerd in het clubhuis of komt er een bijdrage in een clubreis. Immers de groep die de ene keer zijn neus heeft gestoten zal er alles aan doen de plannen van de andere groep te dwarsbomen. De vereniging wordt dan een dood paard waar niemand meer beweging in krijgt. Als leden door blijven gaan met roepen vanaf de zijlijn zonder zelf een bijdrage te leveren dan houdt het op. Iemand zal de kar moeten trekken.

Ik hoop dat er in de toekomst meer saamhorigheid komt en we als **DUIK**vereniging onze gezamenlijke hobby kunnen blijven uitoefenen.

Henk Jobse

Penningmeester gezocht

Nogmaals een dringende oproep!

Wie wil er penningmeester worden van Duikteam Zeeland?

Het bestuur is erg onthand door het plotselinge terugtrekken van Ben. Een gedegen financiële administratie is van levensbelang voor een vereniging.

Als we met een maand geen opvolger hebben, zou het wel eens zo kunnen

zijn dat we een externe kracht moeten inhuren. Dat kost geld en dat zou jammer zijn....

Ook vraag ik nogmaals aandacht voor de opvolging van Dick Hoeksema, redacteur van het clubblad.

We hopen op aanmeldingen.

Het bestuur

Rondje bestuur

Glas half vol of half leeg?

De ALV d.d. 11-04-2011 galmt nog wat na omdat ik de notulen gisteren heb gemaakt en naar de mede bestuursleden heb verstuurd. Het is bij mijn weten altijd te doen gebruikelijk geweest de concept-notulen net vóór de volgende ALV te publiceren, dus lezen de leden deze pas in het najaar.

Als lid (vanaf 2009) en secretaris (vanaf 2010) van DTZ houd ik van de ALV d.d. 11-04-2011 een “katerig” gevoel over. Dit kan geheel aan mij liggen maar ik wil het toch met jullie delen.

Even een stukje terug.

Ik dook al > 20 jaar (niet via de NOB) voordat ik lid werd van DTZ en ben in 2009 bewust op zoek gegaan naar een leuke vereniging. Op de site las ik wat verschillende duikclubs in Zeeland te bieden hadden en DTZ sprak mij het meeste aan.

Heb contact opgenomen met de club, enkele duikjes op de woensdagavond en zaterdagen meegemaakt en zag al snel de voordelen van zo'n gemêleerde duikclub. Vakantieduikers, biologen, fotografen, zomer- en winterduikers, wrakduikers kortom elke bloedgroep was vertegenwoordigd. Ook de initiatieven om specialities te volgen spraken mij aan.

Ik mag mijzelf een ervaren duiker noemen en heb via DTZ de “wrakduik en driftduik specialty” gevolgd om zodoende toch nog het 4* brevet te behalen.

Persoonlijke conclusie m.b.t. de club en de mogelijkheden; positief.

Ik werd gekozen tot secretaris en met volle overgave, samen met de medebestuurders, proberen we het beleid voort, en de grote lijnen uit te zetten. Een klein stukje uit hetgeen ik in het jaarverslag 2010 (als secretaris) heb geschreven:

De vorming van een visie eind 2010 vind ik een mijlpaal. Deze visie luidt: “De onderwatersport en de beoefening van deze sport in de ruimste zin te stimuleren”. DTZ heeft de ambitie de meest veelzijdige duikclub te zijn voor de duiker die verder wil.

O.a. deze visie was de basis van waaruit 2 opdrachten zijn verstrekt aan de werkgroep om meer leden te werven en de werkgroep boot die gaat vaststellen of er binnen DTZ een draagvlak kan worden gecreëerd voor het aanschaffen van een nieuwe boot. Al met al een heel constructief jaar met volop uitdagingen voor 2011.

Persoonlijke conclusie m.b.t. bestuurlijke taken; positief.

Als ik dan vervolgens zie met welk een enthousiasme de werkgroepen aan de slag zijn gegaan, een fantastisch rapport is ingeleverd, helaas een penningmeester die vroegtijdig is opgestapt maar dan de belangeloze inzet van Marnix en Jim om alles toch op een rijtje te krijgen....

Persoonlijke conclusie m.b.t. eensgezindheid; positief.

En dan komt de stemming, ik schrijf (plak en knip) 1 op 1 hoe ik de stemming in de concept-notulen heb beschreven:

Stemming voorstel werkgroep boot. In het rapport werden de volgende vragen zo goed mogelijk beantwoord: Is er draagvlak voor de aanschaf van een boot? Zijn er voldoende financiële middelen? Is er naar verwachting gebruik voor de boot? Hoe zal de boot gebruikt worden? Welk type boot?

Nu er draagvlak blijkt te zijn voor de aanschaf van een boot moet de uitslag van de stemming bepalen of de leden het voorstel van de werkgroep tot het oprichten van een nieuwe “werkgroep (van specialisten) aankoop boot” overnemen.

Het bestuur meende de stemming volgens de volgende voorwaarden te moeten laten verlopen;

- Een lid kennis heeft genomen van het rapport van de werkgroep. Aan deze voorwaarde is voldaan, iedereen heeft het rapport ontvangen en kunnen lezen.

- Een lid kennis heeft genomen van de presentatie van het rapport door de werkgroep tijdens de ALV incl. de presentatie van Jim betreffende de financiële mogelijkheden. Aan deze voorwaarde werd niet geheel voldaan omdat gestemd werd vóór de presentatie van Jim.
- Door te stemmen tijdens de ALV volgens de Statuten blz. 3 artikel 8.

Nu blijkt dat veel leden machtigingen hebben meegenomen. Er ontstaat een discussie over de vraag hoe er gestemd moet worden. Uiteindelijk wordt gestemd met briefjes, groen is voor, rood is tegen (waarbij de machtigingen meetellen). Uitslag stemming; 22 voor, 32 tegen.

Natuurlijk, is op deze manier democratisch besloten dat een boot door 60% niet gewenst is maar die andere 40% dan? Een substantieel deel van zo'n gemêleerde duikclub.

Om elk misverstand uit de wereld te helpen, in de korte tijd dat ik lid ben en actief dook heb ik meerdere malen gebruik mogen maken van de boot en heb dan ook vóór gestemd. Vanwege gezondheidsredenen mag ik zelf niet meer duiken maar heb (belangeloos) vóór gestemd om tegemoet te komen aan o.a. hetgeen tot 2011 op de site stond bij "Wat DTZ te bieden heeft" en omdat het m.i. past in de visie.

Ik voorzie dat DTZ in de toekomst belangrijke beslissingen moet nemen (op het gebied van clubhuis, ARBO, aansprakelijkheden enz.) en daarom eensgezind moet handelen. Des te opmerkelijker (vond ik) tijdens de stemming de veelal "negatieve machtigingen" van mensen die niet aanwezig waren, dus niet voldoen aan voorwaarde 2.

Bovendien (vind ik) staat er in de Statuten en het Huishoudelijk Reglement niets vermeld over deze manier van stemmen en een verzoek tot wijziging der Statuten niet werd ingediend.

Opmerkelijk vond ik ook de vragen die over het rapport van de werkgroep werden gesteld terwijl het antwoord in het rapport te lezen is. M.a.w. het rapport is niet goed gelezen. Deze werkgroep verdient beter.

De club waarvan ik in 2009 lid werd ziet er tijdens een ALV anders uit. Als ik hier bij optel, (op moment van het schrijven van dit stukje) gelukkig wel een vervanger voor de hoofdtrainer maar een penningmeester die zich niet aandient, een vervanger voor Dick Hoeksema die zich niet aandient, deze secretaris die eind 2011 stopt en ik vermoed weinig animo om in welke werkgroep dan ook deel te nemen (geringe kans op succes), de site die qua ambities m.b.t. de boot naar beneden is bijgesteld, twijfel ik aan de ambities van DTZ.

Goed, wellicht wil de meerderheid dit en zie ik het te negatief, m.a.w. mijn glas is half leeg terwijl dat van jullie half vol is.

Persoonlijke conclusie: m.b.t. eensgezindheid na ALV, niet positief.

Cees Deijnen, secretaris 17-04-2011

Vrijburgbad tijdelijk buiten gebruik

Gelezen in de DTZ-mail van 1 april 2011

Beste leden,

Zoals jullie wellicht weten kampt het Vrijburgbad met een flinke storing in het instructiebad.

Doordat dit bad tijdelijk buiten gebruik is gesteld loopt de naturisten vereniging "Zeeland" hun wekelijks zwemuurtje mis. Omdat ze toch naamgenoten zijn heb ik ze uitgenodigd om aanstaande zondag ons uurtje in het verenigingsbad met ons te delen. Uit solidariteit zullen de zwemmers van DTZ ook hun badkleding achterwege laten.

Ik wens jullie veel plezier,

Henk Jobse

De Ben van Gelder-trofee

Vorig jaar ontving Dick Hoeksema de Trofee voor zijn verdiensten voor de club. Dit jaar was het even zoeken, want vele mensen doen veel voor Duikteam Zeeland.

Toch sprong er iemand boven uit: Harm Verbeek. Naast dat hij in de wintermaanden vaak te vinden is als trainer en instructeur, is hij ook de man achter de Specialty Onderwaterbiologie. En sinds vorig jaar is hij DAN-instructeur en heeft hij de nodige mensen de afgelopen maanden EHBO en reanimatie bijgebracht. Verder was hij een van de drijvende krachten achter de geslaagde reis naar Egypte in november 2010.

Naast zijn drukke baan boven water, vindt hij altijd wel tijd om iets te doen voor onze vereniging, daarom was de keus ook snel gemaakt.

Namens de redactie van de Luchtbel van harte gefeliciteerd Harm!

Je doet het er niet om...

Je doet het er niet om ... maar leuk is het wel!

Door een foutje van onze secretaris wist ik het eigenlijk wel (ik kreeg een verslag van een bestuursvergadering gemaaild), maar ik was het weer vergeten. Ik had ook Saskia niet kunnen betrappen op een onverwachte uitnodiging. Het moment kwam dus toch onverwacht. Of eigenlijk toch niet toen Frans zaterdag nog vroeg: "je komt toch wel maandagavond op de ledenvergadering!". En ik moest toch nog wat regelen met het clubmateriaal – dat moest van het zwembad weer naar het clubhuis.

Aan het einde van een roerige ledenvergadering kondigde Henk de Ben van Gelder-trofee aan. En iedereen riep om Arjo, die de toespraak moest doen. Mathilde zat al klaar met haar camera. Arjo probeerde angstvallig mijn blik te ontwijken. Maar bij het noemen van het jaartal (1996) en "Iedereen kent hem" weet je dat je aan de beurt bent – je wordt gehuldigd voor je bijdrage aan de club. En ik kan nu zeggen: dat is hartstikke leuk om mee te maken!

Arjo noemde allerlei zaken op over water, waar ik zowel beroepshalve als privé mee te maken hebt. Dat heb je ook met een Waterman, die ook nog op het water geboren is (onze ark lag in een insteek van de Ringvaart van de Haarlemmermeer in Aalsmeer) en die eigenlijk niet goed kon zwemmen. Ik ben dan ook maar in Utrecht gaan studeren, waardoor ik nu fysisch oceanograaf ben. En tijdens een studiereis naar Seattle kon ik op de universiteit leren duiken (al kon ik het eigenlijk niet betalen).

En nu, een dag later vraagt Dick: "Wat ging er door je heen?" bij zo'n eervolle trofee. Eigenlijk moet ik dat aan hem vragen. Hij was de man, die de trofee uit zijn fietstas haalde als vorige winnaar. Inmiddels staat de trofee op mijn

computerkast en Saskia vindt hem mooi. Zelf geniet ik nog na van de waardering. Ik merkte gisteren dat de spraakwaterval even stopte. Het deed me dus echt wel iets. Het is leuk om zo in het zonnetje te worden gezet. En zoals ik al begon: je doet het er niet om. Ik haal mijn motivatie meer uit jullie! Het is gewoon leuk om iets voor anderen te organiseren. Al helpen de gevulde koeken, de warme chocolademelk of de leuke gesprekken wel om het te blijven doen.

Groetjes en tot aan de waterkant (in het zwembad of ergens in Zeeland),

Harm Verbeek

Foto: Mathilde Matthijse

Fotoraadsel 4, de oplossing

Masker kogelvis. Op de detailfoto in de vorige luchtbel stond het neusje van de 'Masker kogelvis'. Ik heb deze "puffer" gefotografeerd in Egypte.

De Masker kogelvis heeft een bolvormig wit lichaam met zwarte vlekken. De ogen zijn groot en rond en zijn omrand met een opvallende zwarte band die lijkt op een masker. De kogelvis zwemt door bewegingen van de rug- en aarsvinnen. In paringsseizoen vormt deze vis soms grote groepen. Hij kan tot 30 cm lang worden. Om te voorkomen dat ze als lekker hapje dienen voor grotere vissen, beschikken kogelvissen over een bijzonder wapen. In bedreigende situaties kunnen ze zich 'opblazen' door hun maag met water te vullen. Op deze manier worden ze zo rond en groot als een voetbal, waardoor ze grotere vissen afschrikken.

Kogelvissen kunnen zich opblazen tot wel 2 à 3 keer hun normale lichaamsvolume, dit is mogelijk omdat kogelvissen geen ribben hebben. De maag kan daardoor uitzetten zonder dat er een bot in de weg zit. Tevens zijn er speciale spieren in de maag en mond waardoor water in de maag gepompt kan worden. Ook hebben kogelvissen een dikke rubberachtige huid die goed kan uitrekken.

De ere-gallerij van goede oplossers van raadsel 4: Martin Verhage, Yolanda de Jong, Albert van Es, Marinella van Es en Yoeeri van Es.

Mathilde Matthijsse, www.zeelandonderwater.nl

Fotoraadsel 5, zwaantjes?

Deze keer weer een iets moeilijker fotoraadsel. Zijn dit zwaantjes? Stuur de oplossing per e-mail (onderwerp: fotoraadsel 5) uiterlijk 16 mei naar [Mathilde Matthijsse](mailto:Mathilde.Matthijsse).

Mathilde maakt na dit raadsel de balans op en zal dan een winnaar uitroepen over de fotoraadsels 1 t/m 5. In de juni-Luchtbel wordt de winnaar bekend gemaakt en zal Mathilde starten met een nieuwe serie van vijf fotoraadsels. Ieder heeft dan weer gelijke kansen.

De 3-sters opleiding

Begin januari zijn we begonnen aan onze 3* opleiding. De boeken hadden we al vroeg binnen en al vlug daarna kwam ons eerste mailtje van Paul Neve en Eric van Loenhout met de data wanneer we in het clubhuis verwacht werden voor de eerste les. Tijdens deze les kregen we de overige data door wanneer we in het clubhuis en wanneer we in het zwembad verwacht werden. Helaas dachten Paul zijn knie en vakantie hier anders over. De eerste les die we hadden begon over het begeleiden van cursisten in het zwembad en in het buitenwater. We kwamen er toen achter dat dit eigenlijk niet de cursus was die we

dachten te krijgen. We wilden allemaal een betere duiker worden maar geen instructeur? Maar gelukkig is het maar een onderdeel van de cursus.

We werden ook in buddyparen verdeeld en moesten we allemaal een theorie of praktijk les voorbereiden. Zo kregen André Roos en Erik de Been een theorieles diepduiken. Peter de Groot en Marian Roos een theorieles getijnduiken. De rest mocht zelf een les uitkiezen. Zo kozen Jaro van Waarde en Linda Raaphorst voor een les volgelaatsmasker in het zwembad. Die les hebben ze gegeven samen met Fred Groen. De andere 2 buddy paren hadden alles in één lesavond samen gevoegd. Astrid van der Mast en Arjo de Keizer deden een les lijnduiken. Deze les was samen met Erik Veerhoek opgezet. Mario de Wever en Guillaume de Jonge verzorgden een les EHBDO aan

de waterkant, waarvoor Harm Verbeek was ingeschakeld. De lessen waren all erg leuk en leerzaam.

Tijdens de zwembad oefeningen hebben we de oefeningen leren uitlegen aan elkaar die een beginnende cursist allemaal voorgedaan krijgt. Tijdens de 2^e zwembad les mochten we elkaar daar commentaar opgeven en bij de volgende lessen kregen we allemaal een leerling mee om het nog eens verder in de praktijk te brengen. Dit allemaal om het straks Harm, Frans en Erik een stuk makkelijker te maken en om ons ons 3* brevet te laten halen.

Onze 2^e theorieles was niet erg makkelijk. Of wij moeten het onszelf veel moeilijker maken maar die ging over deco-duiken. Les 3 en 4 hebben we nog niet gehad. Maar ik hoop dat het allemaal makkelijker verloopt dan les 2 zodat we vlug naar buiten kunnen en nog voor de zomervakantie met dit gedeelte klaar te zijn. Na de zomervakantie hebben we nog het brevet Redden en dan zijn we heel klaar.

Bij dezen hebben we nog een klein stukje op papier gezet.

De start van de driestersopleiding deed me wat verzuchten. Zijn ze nu helemaal...? Het is toch geen instructeuropleiding. Dit wil ik helemaal niet. Ik wil gewoon een beter duiker worden. Wacht maar even, ik zal ze wel eens vertellen hoe het zit. Maar dan zit daar Paul Neve met die grote hondenogen (en een zere knie) en Eric van Loenhout, die zo'n identiteitscrisis heeft dat hij zich liever Brammetje noemt. Dan ga je ook niet direct volle bak van "en zo en zo zie ik het en we doen lekker niet wat jullie willen". Je geeft ze een kans. Dan na een tijdje herontdek je eigenlijk wat ook leuk is aan duiken en lid zijn van DTZ. Namelijk met een groepje andere gekken iets doen of organiseren, vooral veel praten en dan niet noodzakelijk over duiken, en beginnende duikers zoals Erik de Been begeleiden op de eerste schreden van het duikgebeuren. Op die manier is dat instructeurgebeuren plotseling niet meer zo heel erg.

Mario

Het leuke van de 3 opleiding vind ik dat we als groep verschillende dingen samen doen. We werden ingedeeld in buddyparen en je moest dan samen iets organiseren. Mijn buddy en ik hadden de schone taak om een theorieles te geven. Het voorbereiden en geven hiervan gaf mij toch weer een wat meer kijk op het overbrengen van de kennis (die je misschien voor het grootste deel wel hebt, maar hoe leg je het uit?). Hetzelfde geldt voor de demonstratievaardigheden in het zwembad. Je kent en weet het allemaal wel, maar als je het bewust moet gaan uitleggen moet je ook de details perfect beheersen. Ik denk dat het bezig zijn met dit soort dingen je een beter denkende duiker maken.*

Erik

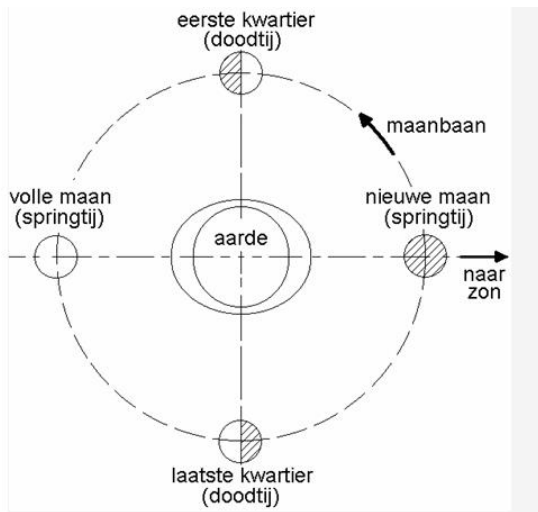
Ik mocht samen met Erik een les geven over de theorie achter diepduiken. Hierbij behandelde ik het deel dat ging over de risico's die dit met zich meebrengt en Erik vertelde de aanwezigen over het persoonlijk luchtverbruik, op welke wijze je hiermee je duik kunt plannen en over de duikuitrusting die je voor dit soort duiken kunt gebruiken. We deden dit aan de hand van een presentatie. Ik vond het lastig om een les te moeten geven, maar het was zeker interessant om eens een keer gedaan te hebben.

Bij de NOB is een duik dieper dan 20 m een diepe duik. De Fransman Pascal Bernabé heeft op dit moment echter nog het wereldrecord serieus diepduiken op zijn naam staan. Deze man ging op 5 juli 2005 voor een duikje naar een diepte van maar liefst 330 m. Deze duik nam door de lange deco-stops maar liefst 8 uur en 47 minuten in beslag.

Een Amerikaanse marine duiker ging in 2007 naar een diepte van maar liefst 607 m diepte, maar ja, hij had dan ook wel een heel bijzonder droogpak van zijn baas gekregen

André

Samen met Peter de Groot hadden we de opdracht gekregen om een les getijdenduiken te geven. Voor Peter was dit oude koek want hij had het in de 2 opleiding al gehad. In elk geval de theorie Voor mij is het getijden "duiken" niet geheel nieuw maar de berekeningen en de theorie hierachter was voor mij wel nieuw.*

Tijdens onze presentatie mocht ik het eerste stukje voor mijn rekening nemen. Dit ging over de invloed van de zon en de maan op de aarde, het getij en hoe er spring en doodtij ontstaat en hoe oud een golf is als hij in Nederland aankomt. Peter zijn stukje ging o.a. over de stroomruitjes, de berekening van de stromingen uit een stroomatlas en wanneer je het gunstigste is om in het water te gaan bij hoog of laag water.

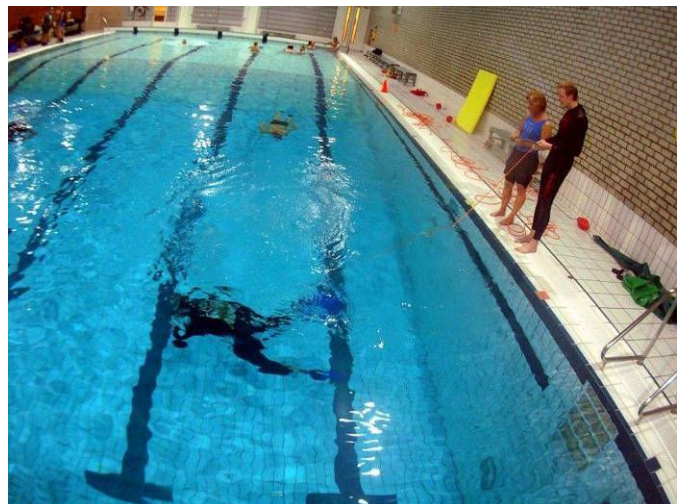
Ik vond de les zeer leerzaam. Het gaf mij meer inzicht in het ontstaan van hoog en laag water maar ook over hoe je een les moet voorbereiden, uitwerken en moet geven. Ik had er behoorlijk tegen op gezien maar het was een leuke avond. Maar of het lesgeven echt iets voor me is zou ik het nu nog niet weten. Wie weet? Zover is het gelukkig nog niet.

Marian

Lijnzwemmen. Wat houdt dit nu eigenlijk in? Lijnzwemmen is een onderdeel van de NOB specialty zoeken & bergen. Deze NOB specialty heb ik laatst nog gevolgd in het Grevelingenmeer dus helemaal vreemd kan deze cursus nu niet meer zijn. Maar nu een les voorbereiden en leiden is een ander verhaal.

Wij hebben Erik veerhoek als instructeur voor het lijnduiken. Eigenlijk komt er nog wel wat voor kijken om een les goed en veilig voor te bereiden. We komen een avond bij elkaar, deze keer gaan we richting Mario want die heeft thuiswacht. Niets mis mee want het blijkt dat Mario heerlijke koffie kan zetten!!!!

We nemen ons lesplan door. Wat te doen met; lijnen, verduisteringsmateriaal voor tussen de duikbril, bordjes met de te zwemmen route, lijnsignalen, standby duiker aan de kant, duiker in het water, ja er komt nog heel wat bij kijken. Twee uur later zijn we er helemaal klaar mee....

De basis van seinen naar duiker zijn, gezien vanuit het oogpunt van de seinmeester: signaal / attentie: + 1 zwem de lijn langs de bodem uit, + 2 ga rechtersom, + 3 ga linksom. + 4 zwem de lijn langs de bodem in, + 2 + 2 kom ter plaatste boven, + 5 of meer noodsignaal

Na alles aan de zwembadrand te hebben klaargelegd gaan de instructeurs hun uitleg geven wat de bedoeling is van de les. Dit nam zo'n 10 minuten in beslag en daarna konden we de spullen aandoen en te water.

Een duiker aan de kant met de lijn en de ander in het water met de lijn om de middel geknoopt. Eerst maar eens zo een rondje zwemmen en de lijnsignalen doorkrijgen, dit valt toch nog niet mee.

De lijnsignalen worden in eerste instantie te snel achter elkaar gegeven waardoor de duiker onder water de signalen niet duidelijk doorkrijgt.

Na wat oefenen en proberen is het tijd voor de geblindeerde route. Oeps, oriëntatie weg, eerst bodemcontact maken en de tegeltjes met de hand blijven volgen dan kun je nog enigszins de lijnsignalen goed opvolgen zonder met je hoofd tegen de zwembadrand te zwemmen...

Ikzelf was als duiker te water gegaan om het onderwater spektakel beter te bekijken. Het was dan ook een leuk en komisch zicht hoe sommige duikers het slim aanpakten en andere het hele gevoel van richting kwijt waren. Het uur was dan ook zo om. De debriefing volgde na het opruimen van de spullen. Erik en Harm waren dan ook zeer tevreden over het verloop van de les. Nadat wij de instructeurs ook bedankt hadden en een aardigheidje aangeboden hadden was het tijd voor een douche en een welverdiend biertje. Een leuke, gezellige en leerzame avond.

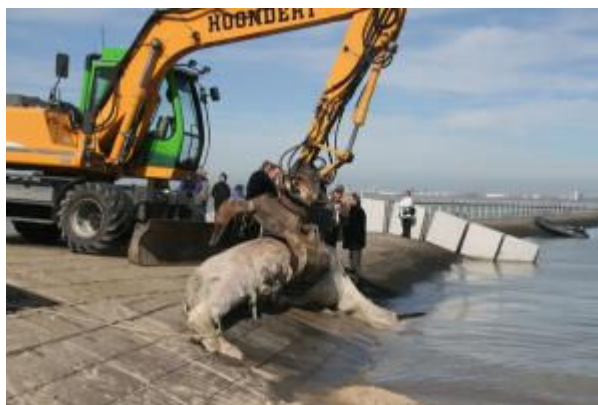
Astrid

Dode dwergvinvis in Breskens

Door Raymond de Frel, gelezen in de PZC van 4 april.

BRESKENS - In de Veerhaven van Breskens is zondagochtend een dode dwergvinvis aangetroffen.

Medewerkers van Rijkswaterstaat bonden het vijf meter lange kadaver aan een boot, in afwachting van hoogwater. Rond 14.30 uur kon het dier op het droge worden getakeld. De dwergvinvis was al in verregaande staat van ontbinding. Zo was de kop al nagenoeg gescheiden van de rest van het kadaver. Medewerkers van de Zeeuwse afdeling van zeehondencrèche Pieterburen waren ter plaatse om een monster te nemen om de doodsoorzaak te kunnen achterhalen.

De dwergvinvis is een van de kleinere baleinwalvissen. Volwassen dwergvinvissen hebben gemiddeld een lengte van 7 tot 7,5 meter en wegen ongeveer vier tot vijf ton. Ze komen voor in alle oceanen van de wereld. Ook in de Noordzee worden ze regelmatig waargenomen.

Orka's gezien in de Noordzee

Gelezen op www.omroepzeeland.nl, maandag 18 april 2011

HOEK VAN HOLLAND (ANP) - Op de grens van Nederlandse en Engelse wateren zwommen zaterdagavond vier orka's in de Noordzee.

Waarnemers van Stichting Rugvin die dit week-einde op een veerboot van Hoek van Holland naar Harwich (Engeland) voeren, zagen de dieren. Dat heeft een woordvoerder van de organisatie die onderzoek doet naar walvisachtigen in de Noordzee, maandag bekendgemaakt.

Vorige week zagen Franse onderzoekers deze vier orka's waarschijnlijk in de Britse en Franse wateren ter hoogte van Calais, aldus de zegsman. „We weten niet zeker of het om dezelfde beesten gaat, maar ze zwommen wel naar het noorden.”

De orka's zagen er volgens de woordvoerder vanaf een afstandje goed uit. Het gebeurt „zeer incidenteel” dat orka's ter hoogte van Nederland in de Noordzee worden gesignaleerd. Vorig jaar juni werd de jonge vrouwtjesorka Morgan in de Waddenzee gevonden.

Even voorstellen...

Elk jaar komen er weer nieuwe leden bij. Wie zijn ze, wat doen ze en wat beweegt hen om te gaan duiken. In deze rubriek gaan we kennismaken met de nieuwe DTZ-leden. Deze keer maken we kennis met....

Stefan Brom

Wie is Stefan? (stel je ns voor, wat voor werk doe je, waar kom je vandaan etc)

Ik werk nu in het zwembad in Kapelle en ben in januari begonnen met de opleiding voor zwemonderwijzer. 'Waar kom je vandaan' een leuke vraag! Ik ben geboren in Brabant, (daar kan ik ook niks aan doen). Daarna wel z'n beetje alle uithoeken wel gezien! En nu woon ik met mijn vriendin in Arnemuiden.

Waarom ben je lid geworden van Duikteam Zeeland?

Toen ik bij mijn vriendin kwam wonen in Zeeland wou ik eigenlijk wel weer eens lid worden van een duikvereniging. En dat is Duikteam Zeeland geworden.

Wat is je eerste indruk van Duikteam Zeeland?

N gezellige bende.

Heb je naast duiken nog andere hobby's?

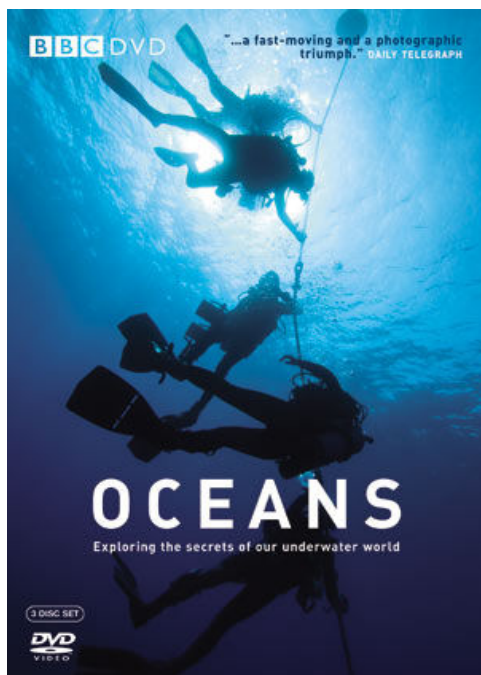
Naast bank hangen, vakanties en verre reizen is duiken eigenlijk mijn enige hobby.

Wat is je favoriete muziek?

Dat wisselt nog wel eens van Bob Marley tot ACDC. Maar meestal kom ik uit op Eric Clapton, Dire Straits, De Dijk of Bløf.

Welke film heeft jou het meest geboeid?

Oceans.

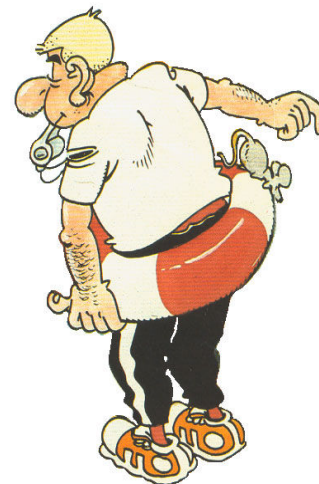
Waar kunnen we je midden in de nacht voor wakker maken?

Dit is weer een vraag waar je mee moet uitkijken. Voor je het weet staat er een malloot om 3 uur 's nachts op de stoep met een tompoes. Maar een duik met haaien, ja daar kun je me wel voor wakker maken.

Wat is je grootste droom?

Oog in oog met een *Carcharhinus longimanus*!!!!!!

Bedankt voor je medewerking!

Bonaire, een bijzondere duikgemeente

Bonaire, een bijzondere duikgemeente van Nederland II

We vertrokken op 11 maart 2011 vanaf Schiphol richting Bonaire. Een lange reis, mede vanwege de tussenstop op St. Maarten. Gelukkig kwamen we toch iets vroeger aan dan gepland (19.15 uur plaatselijke tijd) zodat er nog een stukje avond over was. We werden keurig naar de Yachtclub gebracht, alwaar we werden opgewacht door Jolanda, de manager. Zij gaf aan dat het appartement dat we eigenlijk hadden geboekt, bezet was en dat we daarom het penthouse kregen. Ze zei het op een zodanige toon dat wij, die toch al moe waren, in eerste instantie dachten aan dubbele boekingen en problemen. Dat was echter verre van waar, want het penthouse was echter super! Een geweldig terras met een loungeset en een keuken met een Amerikaanse koelkast, waar vooral Paul erg mee in zijn nopjes was vanwege de ijsblokjesautomaat (de kip).

Maar goed nu ter zake want het gaat natuurlijk niet om onze verblijfplaats maar om het duiken. Toen we onze auto (pick up) hadden opgehaald, reden we onmiddellijk naar onze duikvrienden (Dive friends) en betaalden de bijdrage voor het Marinepark (25 dollar p.p.). (Je kunt overigens alleen nog maar met dollars betalen op Bonaire.) Als je de bijdrage hebt voldaan, dan mag je op het kaartje ook het Washington Slagbaai Park bezoeken.

Dan het duiken. We doken twee maal per dag op verschillende locaties. Er zijn meer dan voldoende duikplaatsen want je kunt ze in twee weken niet allemaal bezoeken tenzij je vier keer per dag duikt of zo. We begonnen vanuit Kralendijk. Meestal gingen we 's morgens naar het noorden en 's middags naar het zuiden. Mijn favoriete plekjes lagen met name in het zuiden. Paul maakte het allemaal niet zoveel uit, maar ik keek vooral naar een fatsoenlijke entree en die vond ik in het zuiden beter. Paul had al gedoken in Egypte, maar ik was nog helemaal blanco voor wat betreft duiken buiten Europa. We vonden het echter beiden geweldig. Ik had nog nooit zoiets moois gezien en Paul vond het ook nog mooier dan in de Rode Zee. Volgens hem zijn er rond Bonaire meer vissen. Het is een cliché, maar zoals alle clichés wel waar. Het is echt net of je in een aquarium zwemt; je weet niet waar je het eerst moet kijken.

Op een gegeven moment was er een andere duiker bezig met een soort harpoen. Hij had een koraalduivel doodgemaakt en die maakte hij los. Er kwam onmiddellijk een vis, waarvan ik van te voren niet kon bevroeden dat zijn bek zo ver open kon, en die werkte die hele duivel in één keer naar binnen. Het was eigenlijk een heel komisch gezicht. Later begreep ik dat deze koraalduivels door de storm van afgelopen winter naar Bonaire zijn gekomen en zij dus eigenlijk een plaag vormen. Toen bleek mij ook dat deze engerds giftig zijn. Toen vond ik het gelijk een stuk minder.

We hebben allerlei soorten vissen gezien. Van de reisorganisatie ontvingen we een kaart met alle vissen en koraalsoorten uit de Caribische Zee en een heel groot deel daarvan zijn we tegengekomen. Gelukkig de haaien niet. Wel wees Paul mij op enig moment op een behoorlijk exemplaar vis in de verte. Ik zag het niet goed en held als ik ben, vroeg mij direct af of het om een haai ging. Ik wilde dat aan Paul vragen, maar ik wist niet hoe. Probeer dat maar eens onder water te vragen. Uiteindelijk lukte dat wel en bleek het niet om een haai te gaan, althans ... dat maakte ik uit zijn reactie op. Toen kon ik weer redelijk rustig ademhalen en verder genieten. De schildpadden die we zagen, waren overigens wel schattig.

Er was een aantal stekjes die ik het vermelden waard vind. Alice in Wonderland bijvoorbeeld. Als ik die naam nu ergens lees, heb ik daar gelijk een heel ander beeld bij. Ook Aquarius en Andrea I vond ik echt geweldig. Andrea II ook wel, maar die entree vond ik minder. Webers joy vond ik persoonlijk ook erg mooi. Paul vond het wrak de "Hilma Hooker" wel de moeite waard (en hij niet alleen want daar waren altijd anderen) en de duik vanuit Washington Slagbaai Park. Daar stonden drie Amerikanen gereed om te gaan duiken. Ik vond er te veel stroming staan, dus Paul sloot zich bij hen aan omdat ik niet wilde dat hij alleen zou gaan. Die duik had nog een grappige wending omdat Paul de ene kant uit wilde en de Amerikaan waar hij mee dook, precies de tegenovergestelde richting. Gelukkig voor beiden koos de Amerikaan voor de richting van die Hollander, want anders hadden ze nog een aardig stukje kunnen wandelen.

Terwijl ik op hen wachtte, genoot ik van de vele hagedissen

en de grote leguaan die op zijn (of haar) gemakje voorbij kwam wandelen. Ook de flamingo's en de lora's die je in en buiten het park tegenkomt, leveren elke keer weer een bijzonder beeld op. Wat ook bijzonder is zijn de vele, vele cactussen die je op het eiland en vooral in het park tegenkomt. Niet alleen de hoeveelheid, maar ook de grootte /hoogte is indrukwekkend. Ik moet er wel bij zeggen, dat ik vind dat je alleen voor de natuur boven water niet zo'n reis hoeft te maken. Bonaire is geweldig, maar eigenlijk alleen als je duikt, anders ben je er in drie dagen uitgekeken.

Omdat we ook nog een paar dagen naar Curaçao gingen, hebben we de laatste middag gesnorkeld bij 1000 steps, waar de duikers met hun tong op hun knieën naar boven liepen. Ik zou dat niet graag

doen met een volledige bepakking bij 30 graden. Overigens is het voor Bonairegangers wel een tip om alleen een dun duikpak mee te nemen. We hadden onze dikke pakken ook meegenomen, maar die hebben we echt voor niks meegesleept. Ik wilde dat ik dat van tevoren had geweten, want dat scheelt toch heel wat gewicht. Ik heb gedoken in mijn shorty en dat ging prima. We zagen ook lui die gewoon in een katoenen korte broek en een T-shirt doken. Wel een koddig gezicht!

De vlucht van Bonaire naar Curaçao ging met een heel klein vliegtuigje. Negen personen maximaal en dan reken ik de piloot nog mee. Paul vond het geweldig, ik iets minder of eigenlijk veel minder. Natuurlijk liet ik niets merken, maar het troostte me wel dat ik de mevrouw achter mij een zucht van verlichting hoorde slaken toen we weer met de wielen op de grond stonden. Weer een ervaring rijker! Curaçao is veel drukker dan Bonaire en veel minder relaxed. We hebben hier ook nog wat duiken gemaakt, maar de toegankelijkheid tot de duikstekken was veel minder goed dan op Bonaire. Al met al vonden we het leuk om eens op Curaçao te zijn geweest, maar wij hoeven er niet meer naar toe. Naar Bonaire willen we allebei nog wel eens terug want dat is ons heel goed bevallen.

Tilly Neve

Zeesterren met de lente in hun lijf

Gelezen op www.natuurbericht.nl, bericht uitgegeven door Sti. Anemoon, 2 april 2011. Door Peter H. van Bragt

Langs onze kust, onder de golven van het zoute water, zijn op ieder moment van het jaar diersoorten aan te treffen die zich aan het voortplanten zijn. Maar net als bij heel veel landgebonden dieren, is de lente bij uitstek het seizoen voor veel zeedieren om zich te onderwerpen aan hun oerinstincten en hard te werken aan hun nageslacht. In deze periode zijn onder andere de zeesterren aan de beurt. Ook zij hebben daarbij zo hun eigen verhaal.

In het vroege voorjaar en met de stijging van de temperatuur van het zeewater vertellen oerinstincten en hormonale cycli de zeesterren dat het weer tijd is om zich voort te planten. Dat doen ze niet zomaar. Sportduikers hebben de afgelopen weken kunnen zien dat ze hiervoor waarschijnlijk ook wachten op de relatief sterke stroming van springtij. Dit komt een keer per twee weken voor. Hierbij is het verschil tussen

hoog- en laagwater maximaal groot en is daardoor de getijdenstroming het sterkst.

Voortplantend vrouwtje zeester (foto: Peter H. van Bragt)

In het weekend van 20 maart was het springtij. Toen konden overal in de Oosterschelde grote aantallen zich voortplantende zeesterren waargenomen worden. In het weekend

van 27 maart was het vervolgens doortij. Daarbij was het verschil tussen hoog- en laagwater minimaal en was de getijdenstroming veel minder sterk. Toen werden er slechts een paar zich voortplantende zeesterren waargenomen. En nu vraagt u zich wellicht af waarom de zeesterren bij hun voortplanting schijnbaar dankbaar gebruik maken van de stroming.

Dat kunnen we als volgt verklaren: in eerste instantie zoeken de zeesterren een hoog gelegen punt op de zeebodem op. Dit kan bijvoorbeeld bovenop een oesterbank zijn. Hebben ze geen hoger gelegen locatie ter beschikking dan gaan ze gewoon op de punten van hun armen staan om toch wat meer midden in de stroming terecht te komen. Vervolgens worden door de vrouwtjes via speciale openingen in de oksels van hun armen eicellen aan het stromende water afgegeven.

Detailopname eitjes afscheidend vrouwtje zeester (foto: Peter H. van Bragt)

Sportduikers kunnen met het blote oog de relatief grote eitjes onderscheiden en zo zien dat het om een vrouwelijke zeester gaat. Hopelijk doen mannetjes in de directe omgeving hetzelfde met hun spermacellen. Deze zijn veel kleiner en worden als een rokerige waas uitgescheiden. In het stromende water moeten de twee verschillende geslachtscellen toevallig bij elkaar komen om te kunnen versmelten en zo een zeester-

embryo te produceren. Bij springtij, door de relatief sterke stroming, is mogelijk de kans dat zo'n versmelting kan plaats vinden groter dan bij doodtij. Tevens worden de embryo's over een grotere afstand verspreid en dat is weer goed voor de verspreiding van het genetisch materiaal van de ouderlijke dieren.

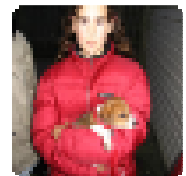

Detailfoto afscheidend sperma mannetje zeester (foto: Peter H. van Bragt)

Schijnbaar maken zeesterren voor hun voortplanting dus optimaal gebruik van de getijdenstroming. Toch is deze stroming niet essentieel voor de zeesterren. Want in

het getijdenloze Grevelingenmeer zien we dat de voortplanting van zeesterren ook succesvol verloopt.

Lijnduiken

We gingen woensdag 30 maart lijnduiken. We werden in twee groepen gesplitst de ene groep ging bij Erik lijnduiken en de andere groep ging bij Harm oefeningen doen om een duiker te redden.

Het lijnduiken was best leuk om te oefenen. Ik had het nog nooit gedaan, maar toch ging het best goed. Wel moest je goed in de gaten houden dat je het signaal wat gegeven werd ook herhaalde. En dat je echt naar de seinmeester omdraait. Ander weet je niet goed welke kant je op moet gaan.

De oefeningen die we bij Harm deden waren best leerzaam. We maakten ook gebruik van een zuurstofkoffer. Er waren drie verschillende gebeurtenissen. Ook keken we steeds bij elke gebeurtenis of je daarbij zuurstof moest toedienen of niet. Ik vond het leuk gedaan en een goed oefening. Er werd ook goede uitleg gegeven.

Mascha

Mijn eerste buitenduik

Mijn eerste buitenduik was bij het Veerse Gat. Het was er 10 graden en ik ben 37 minuten aan het duiken geweest. Mijn buddy was Harm. Ik vond het leuk en we hebben krabben en kwallen gezien.

Het is toch echt heel anders dan in het zwembad. Het is er een stuk donkerder. Vooral als je wat stofwolken maakt, dan zie je bijna niets meer. Ook heb ik al mijn bril geklaard en mijn automaat terugvinden heb ik ook geoefend. In het begin vond ik het nog wel een beetje koud maar daarna wende het wel en viel het mee. Ik vond het leuk om te zien, vooral als er een paar krabben snel weg renden, ook lagen er mosselschelpen. Het was toch ook wel wat moeilijker om het water uit te komen omdat het best glad was.

Mascha

Bootduiken in 2011 II

In het komend seizoen worden de leden van duikteam 'Zeeland' die in het bezit zijn van een 2*-brevet of hoger en een geldige duikkeuring, weer in de gelegenheid gesteld om met de 'Cornelis Laurens' een aantal bootduiken te maken.

LET OP! De (nieuwe) opstap plaats is aan de Meerpaalweg in Yerseke (zie het kaartje).

	Datum	Kentering t.o.v. Zierikzee	Afvaartijd	Bestemming
Zaterdag	25 juni	HW 11.15	9.30	Windgat
Zaterdag	9 juli	HW 10.30	9.00	Sleepwrak Tholensche gat
Zondag	24 juli	HW 10.10	8.45	Gorishoek
Zaterdag	27 augustus	HW 15.10	13.00	O 31 (lamp Kees_Jan)
Zaterdag	3 september	LW 13.50	11.00	Kulkenol havenhoofd (Z-zee)

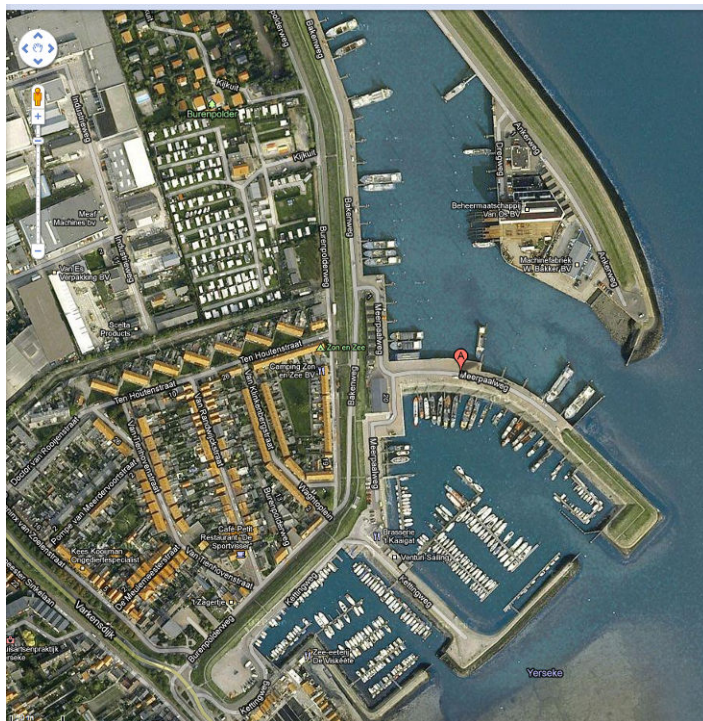
Deelnemers bootduik 25 juni:

Marco Collignon, Erik de Been, Peter de Groot, Rinus Krijger, Adrie van Loon, Peter Meerleveld, Mathilde Matthijsse, Michiel de Smit, Ronald Stadhouders, Marjon Jobse, Marcel Jobse, Leon Joosse en Rob Plasse.

Gaarne bovenstaande informatie nauwgezet controleren en eventuele fouten zo spoedig mogelijk aan mij doorgeven

Als je verhinderd bent geef dat dan zo spoedig mogelijk aan mij door (eventueel aan Erik Veerhoek). De telefoonnummers staan in de ledenlijst (bijlage De Luchtbel maart 2011).

Als de duiklocatie en/of afvaartijd is veranderd, probeer ik dat in de clubkrant te plaatsen. Helaas is dat niet altijd mogelijk, je doet er dus verstandig aan om enkele dagen van tevoren naar de definitieve vertrektijd en/of duiklocatie te informeren. Bij slechte weersvooruitzichten altijd contact opnemen. Een maand voor de afvaart wordt een deelnemerslijst gepubliceerd op de site van Duikteam Zeeland (link -- Bootduiken 2011).

Verder heeft het bestuur voor de bootduiken van de vereniging het volgende bepaald:

- Twee sters-brevet en een geldige duikkeuring verplicht
- Bijdrage voor een introduc e bedraagt   10,- (zelf afdragen aan de penningmeester)
- Deze bijdrage geldt ook voor niet duikende introduc s
- Duikende introduc s hebben geen voorrang boven niet duikende introduc s
- Indien men zich niet afmeldt voor een bootduik treedt men, na overleg met de organisatie, op als duikleider bij een van de volgende bootduiken.

De offici le inschrijvingstermijn voor de bootduik van 25 juni is verstreken. Opgave is nog steeds mogelijk. De plaatsing is op volgorde van aanmelding. Er kunnen maximaal 16 personen mee. Een maand voor het vertrek kunnen introduc s worden aangemeld (wel zelf de bijdrage aan DTZ regelen, zie boven).

Veel duikplezier! Kees Glas.

Neem vooral een decompressieboei en/of gidslijn mee!!

Bezoek aan Bali, Indonesië

Hierbij een verslag van mijn bezoek aan Bali, welke ik in de maanden januari/februari 2011 heb gemaakt. Ik heb bijna 4 weken alleen deze periode doorgebracht. Oorspronkelijk zouden mijn schoonzuster en vrouw ook in deze periode via Java naar Bali komen, maar door gezondheidsproblemen in de familie van mijn schoonzuster is dit bezoek niet doorgegaan.

In januari 2010 ben ik er ook al geweest, dus ik was op de hoogte hoe het er op dit eiland aan toe ging. Ik heb me dan ook vermaakt, zonder me alleen te voelen. De meeste kontakten doe je op het strand op, omdat overdag daar veel mensen verblijven. Tegen de avond komen er nog meer om van de zonsondergang te genieten.

Ik heb in een paar mailtjes geprobeerd om jullie op de hoogte te houden van mijn belevenissen. Ik heb veel beleefd en gezien maar verhoudingsgewijs weinig gedoken. Dit komt door mijn verkoudheid waarmee ik uit Nederland ben vertrokken. Vooral tijdens de daling van het vliegtuig in Kuala Lumpur (Maleisië) was dit bijzonder pijnlijk, heel veel last van mijn oren. Dit heeft een paar weken geduurd voordat ik het verantwoord achtte om te gaan duiken. Ik had gepland ruim 20 duiken te maken en uiteindelijk zijn het er maar 6 geworden. Mijn verhaal gaat dan ook niet alleen over duiken.

Hotel - Via internet had ik een low budget hotel in Kuta geboekt. De prijs voor een nacht bedroeg ongeveer € 24,50. Dit hotel had alle voorzieningen: airco, t.v. (ook Nederlands), koelkast e.d. Deze

voorzieningen hebben de luxere hotels ook, maar in een low budget hotel ziet het er soberder uit. Alles perfect in orde en bijzonder schoon. Het maakte mij niet uit, overdag was ik toch weg en je kwam er alleen om te slapen, omdat het leven op Bali zich afspeelt op straat. 's Morgens buiten ontbijten, hoe laat maakt niet uit de temperatuur is altijd even aangenaam.

De wat luxere appartementen van het hotel.

Van een paar Japanse studentes, waarmee ik 's morgens ontbeet, hoorde ik dat de buurman dezelfde voorzieningen had, alleen het was € 5,00 per

nacht goedkoper. Dit hotel is niet op internet te vinden, ze hebben alleen een e-mail adres.

Bezienswaardigheden op Bali - De godsdienst van de bevolking van Bali is Hindoeïsme. De mensen zijn bijzonder vriendelijk en hulpvaardig. Ik heb dan ook een paar hoogtepunten in de ceremonies gezien en meegemaakt. Jammer genoeg had ik mijn videocamera op dat moment niet bij me. Deze ceremonies waren de Barongdans, de volle maan en de lijkverbranding op het strand. Bij volle maan trekken ze in optocht naar het strand, de vrouwen dragen dan een tors op hun hoofd met fruit. Iedereen is dan heel netjes op z'n Balinees aangekleed. Op het strand wordt dit fruit uitgedeeld, ook aan de toeristen.

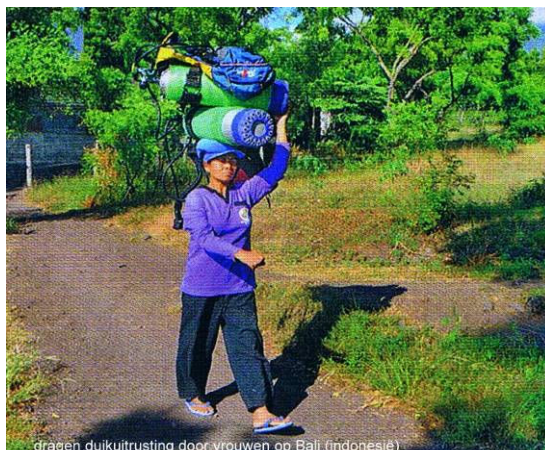
Na de ceremonie lopen de hindoes naar het strand om het fruit uit te delen.

Bij ieder huis en in elke straat zijn de tempels te vinden. Iedere hindoe moet één keer per dag een ceremonie doen en bidden.

Ze doen dit door een bakje met allerlei bloemen en etenswaren in de tempel te plaatsen met een gebed. Ook doen ze dit midden op straat, het verkeer stopt dan of rijdt er om heen. Tegen elkaar zijn ze heel beleefd.

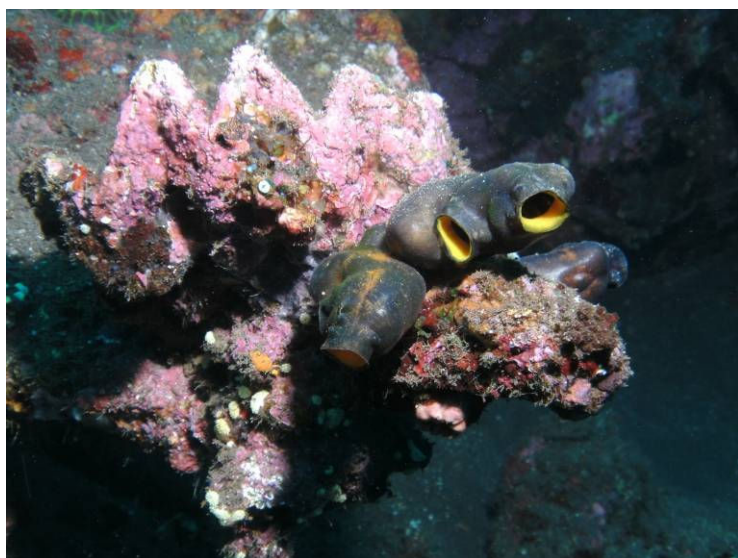
Mijn belevenissen - Ik heb in deze periode vaak een brommertje gehuurd en rondgereden. Ik ben op heel wat plaatsen geweest waar geen toeristen. Je ziet dan het echte leven: toch veel armoede en ellende. Buiten de toeristen plaatsen gaat het alleen maar om te overleven. In de portieken van de winkels tegenover het hotel sliepen de straatkinderen. Deze lopen alleen maar te bedelen bij de toeristen. Meestal zijn dit kinderen die van Java komen. De Balinezen willen niet dat je ze geld geeft. Als je wat wilt doen hebben ze liever dat je eten voor ze koopt.

Bij Tulamben dragen de vrouwen je duikuitrusting van en naar de duikstek.

In het hotel zat ook een Australische verpleegster, die 's avonds met deze kinderen ging voetballen in een zijstraatje. Ze heeft aan mij ook een paar keer gevraagd of ik mee wilde doen. Deze kinderen vonden het prachtig.

Het duiken - Aan het einde van de 3^e week vond ik het pas verantwoord om te gaan duiken. De 1^e duik

die ik maakte was in het noorden van Bali bij Tulamben. De reis van Kuta naar het noorden van Bali is hemelsbreed niet zo ver, maar door de enorme chaos in het verkeer en de niet al te beste wegen duurt deze rit ruim 2,5 uur. Het strand bij Tulamben is een kiezelstrand dat onder water overgaat in zand en stijl naar beneden voert. Bij deze duikstek ligt op 30 meter uit de kant een Liberty-wrak uit de 2^e wereldoorlog.

In Egypte was mijn onderwatercamera vol gelopen met water en onherstelbaar beschadigd. In Bali had ik een nieuwe en kon deze uitproberen. Hier heb ik 2 duiken gemaakt en wat foto's. Tijdens de 1^e duik deed de flitser van mijn camera het niet meer, omdat de batterijen leeg waren. Dus het plezier van de camera

was maar van korte duur. Toch nog mooie foto's gemaakt.

De 2^e duik was heel wat anders. Bij mooi weer onder water gegaan, ik vond het vreemd dat er onder water zoveel geflitst werd, ik dacht aan een onderwatercamera. Dit was niet juist want toen ik na 50 minuten weer boven kwam was het hevig aan het onwederen en regenen. Onder de bomen kwamen we boven water, ik vond het toch wel link.

De 2^e duikdag was in het oosten van Bali in Padang Bay, halverwege Tulamben. Hier gedoken vanaf een prauw. Je kunt er maar met z'n drieën op zitten en er is niet veel ruimte. De schipper houdt je benen vast om te voorkomen dat je in aanraking komt met de drijvers, veel ruimte tussen de drijvers en de boot zelf is er niet. Mooie foto's gemaakt.

De 3^e dag 2 duiken gemaakt bij Nusa Dua. Ook weer gedoken vanaf een prauw. Hier was het weer vrij bewolkt en de stroming goed voelbaar. Het duiken vond plaats bij opkomend water omdat je dan met de stroming meegaat langs de kust. Ook hier weer enkele foto's gemaakt.

Wat me bij deze duik opviel was dat ik door een vis in één van mijn vingers werd gebeten, het deed toch wel even zeer. Waarom hij beet weet ik niet want ik was toch geen vissen aan het treiteren.

Tenslotte - Ik heb veel gezien en beleefd en op plaatsen geweest waar bijna geen toeristen komen. Toch bleven de Balinezen vriendelijk en hulpvaardig, soms had ik de indruk dat ze je in de moeilijk heeft, grote werkloosheid en te weinig geld om een beetje fatsoenlijk rond te komen.

maling namen, maar dit komt dat de bevolking het bijzonder

Han de Vlieger

De vullerslijst

De onderstaande personen zijn graag bereid om flessen te vullen. Schroom niet om te bellen, de compressor staat er voor ons allemaal! Maak tijdig een afspraak met een van hen. Als je favoriete vuller niet te bereiken is, probeer je gewoon een ander.

Marco Collignon

Albert van Es	Erik Veerhoek	Marian Roos
Annick Creemers	Frans Spoor	Henk Jobse
Benny van der Steen	Harm Verbeek	Marjon Jobse
Bert Schreurs	Henk Betlem	Michel de Smit
Boudewijn Weenink	Kees Glas	Paul Neve
Erik de Been	Kees J Lastdrager	Peter de Groot
Eric van Loenhout	Leon Josse	Roel van der Mast

Agenda

Wo 27 apr	Laatste zwembad-uur opleiding. 21.15-22.15 uur.
Za 30 apr	Uiterste datum opgave bootduiken
Zo 15 mei	Zeeuws Kampioenschap onderwaterfotografie
Ma 16 mei	Deadline juni-Luchtbel
Wo 25 mei	Laatste zwembad-uur gevorderden, 20.15-21.15 uur.
Zo 29 mei	Laatste zwembad-uur vrij zwemmen, 12.30-13.30 uur.
Zo 29 mei	Wandelen rond de vloedlijn, Deltapark Neeltje Jans, 14.00 uur.

